

РЕШЕНИЕ

№ 13044

гр. София, 14.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10607** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл.178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката.

Образувано е по жалба на С. Г. Н. срещу Решение № Ж-756 от 01.10.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11С-00-13/03.04.2024г. от С. Г. Н. срещу „Е. Север“ - АД. В жалбата се излагат доводи, че решението на КЕВР е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалния закон и целите му. Твърди, че решението е издадено при липса на мотиви. Моли съдът да отмени решението като неправилно и незаконосъобразно и да върне преписката на КЕВР за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява. С постъпила молба от 14.03.2025г. от адв. К., процесуален представител на жалбоподателя, се изразява становище по същество, като се представят и писмени доказателства.

Ответникът – КЕВР, чрез юрк. Н., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на разноски. Подробни съображения за неоснователността на жалбата излага в представени писмени бележки.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД, не се представлява. С постъпила молба от 17.03.2025г. взема становище по хода на делото, с което се присъединява към доводите в решението. Претендира разноски.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № Е-11С-00-13 от 03.04.2024г., подадена от С. Г. Н. срещу „Електроразпределение Север“ АД, с която се възразява срещу чести проблеми с електрозахранването на три обекта на жалбоподателката в [населено място], местност Кемер дере № 6, както и срещу условията, предложени от ЕРД във връзка с поискани от жалбоподателката промени на точките на присъединяване на нейните обекти: битов клиент с аб. № [ЕГН] и кл. № [ЕГН]; небитов клиент с аб. № [ЕГН] и кл. № [ЕГН]; небитов клиент с аб. № [ЕГН] и кл. № [ЕГН]. Направено е и възражение относно начислени от страна на ЕРД служебни количества електрическа енергия.

Във връзка с подадената жалба е образувана преписка и извършена проверка. На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Север“ АД е изпратена жалбата за извършване на проверка по компетентност.

С писмо, постъпило в КЕВР на 03.04.2024г., ЕР Север е предоставило следното становище: С. Н. е клиент на „Електроразпределение Север“ АД за следните обекти в [населено място]: като битов клиент за обект с аб. № [ЕГН], с кл. № [ЕГН], с адрес в [населено място], местност Кемер дере № 6; като небитов клиент за обект с аб. № [ЕГН], с кл. № [ЕГН], с адрес в [населено място], местност Кемер дере № 6 - автосервиз; като небитов клиент за обект с аб. № [ЕГН], с кл. № [ЕГН], с адрес в [населено място], местност Кемер дере № 6 - автосервиз. Към момента горепосочените обекти се захранват по следния начин: кабелна линия ниско напрежение, която не е собственост на ЕРД; трафопост (ТП) „1064“ - собственост на ЕРД; електропровод (ЕП) „С.“ - собственост на ЕРД; подстанция „И.“ - собственост на ЕРД.

За описаните в жалбата повреди и сигнали за аварии ЕРД е направило проверки, вследствие на които е установило, че за проблемите с електрозахранването на обектите са постъпили сигнали за авария на 19.11.2023г., 24.11.2023г., 25.11.2023г., 26.11.2023г. и 26.12.2023г. ЕРД е установило, че е повреден захранващ кабел ниско напрежение от ТП „491“, като за възстановяване на захранването от страна на дружеството са предприети необходимите действия и обектите са захранени временно от най-близката разпределителна касета, захранваща се от ТП „1064“. От представители на дружеството са дадени указания на жалбоподателката относно отстраняването на повредата по кабелна линия ниско напрежение (КНН), тъй като същата се намира извън границата на собственост на енергийните съоръжения на ЕРД и не е собственост на ЕРД. Посочено е, че от 26.11.2023г. и до момента на подаване на становището обектите на г-жа Н. се захранват с временното захранване от ТП „1064“, като в ЕРД не е постъпвала информация относно предприети действия от страна на клиентката за отстраняване на кабелната повреда. Резултатите от извършените от ЕРД проверки са отразени в съставените констативни протоколи № 7143269/28.03.2024г., № 7143269/28.03.2024г. и № 7143272/28.03.2024г. Потвърдено е, че обекти с абонатни номера [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН] се захранват с усукан проводник по една фаза до разпределителна касета (РК) от ТП „1064“, като е отбелязано, че кабелът на основното захранване е повреден и изключен, както и, че същият е частно кабелно захранване.

В становището е посочено още, че относно процедурите за промяна на точката на присъединяване на обектите съгласно подадените от клиентката искания за проучване от ЕРД са извършени действия за проучване на техническите условия за присъединяване на обектите и съответно са издадени становища с изх. № ПУПРОК-89 от 15.01.2024г., изх. № ПУПРОК-1303/14.02.2024г., изх. № ПУПРОК-691/06.02.2024г. и изх. № ПУПРОК-693 от 31.01.2024г. с условия за присъединяване към електроразпределителната мрежа, съдържащи условия, определени в съответствие с приложимото законодателство, съобразени както с местоположението на обектите, така и с наличието на изградена в близост до тях

електроразпределителна мрежа, собственост на мрежовия оператор, с които условия да се гарантира както качеството на предоставената електроенергия, така сигурността на електроснабдяването на обектите. Наред с това е посочено, че на клиентката са изготвени и предложени договори за присъединяване на обектите с изх. № ПУПРОК-1303-ДПРОК-729 от 27.02.2024г., изх. № ПУПРОК-691-ДПРОК-590/16.02.2024г. и изх. № ПУПРОК-693-ДПРОК-543/13.02.2024г.

ЕРД е посочило, че жалбоподателката е направила възражения за начислени служебни количества електрическа енергия и е заявило, че за обекти с абонатни номера [ЕГН], [ЕГН] и [ЕГН] е извършило проверка и е установило, че от месец септември 2023г. до месец март 2024г. са извършвани регулярни отчети на консумираните количества електрическа енергия. Освен това е установило, че за обектите на жалбоподателката не са начислявани служебни количества и отчетените количества консумирана електрическа енергия не са преразпределяни. Като доказателство за изложеното ЕРД е предоставило справки за трите обекта за потреблението на електрическа енергия през последните 12/24/36 месеца.

Изготвен е Доклад от дирекция „Електроенергия и топлоенергетика“ с вх. № Е-Дк-1080/27.09.2024г., като е приложен и проект на решение.

С оспореното Решение № Ж-756 от 01.10.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11С-00-13/03.04.2024г. от С. Г. Н. срещу „Е. Север“ - АД. По отношение на твърденията за проблеми с електрозахранването на трите обекта на жалбоподателката в [населено място], местност Кемер дере № 6, КЕВР счита, че в случая от страна на ЕРД не е налице извършено виновно нарушение, поради което не са налице предпоставките за реализиране на имуществена отговорност. В конкретния случай няма действие или бездействие от страна на електроразпределителното дружество, което да е в причинно-следствена връзка с претърпените от клиента вреди. Съобразно официалните данни от представената справка за прекъсванията, действително са били налице прекъсвания на електрозахранването поради причините, посочени от ЕРД, а именно повреда в енергийно съоръжение извън границите на собственост на енергийните съоръжения на ЕРД. Възраженията на жалбоподателката срещу условията, предложени от ЕРД във връзка с поисканите от същата промени на точките на присъединяване на нейните обекти също са приети за неоснователни с мотивите, че в случая ЕРД по изрични писмени искания на своята клиентка е изготвило и е издало на същата като лице по чл. 4, ал. 3 от Наредба № 6 отм. становища по реда на чл. 12, ал. 1 от тази наредба, в които съобразявайки се с действащите към момента нормативни изисквания е определило начина на присъединяване на обектите на жалбоподателката.

Посочено е още, че е има възражение и относно евентуално начислени от страна на ЕРД служебни количества електрическа енергия, за което е прието, че с оглед на предоставените по преписката официални данни и информация, а именно предоставените справки от ЕРД за потреблението на електроенергия за обект с аб. № [ЕГН], кл. № [ЕГН], за периода 20.09.2023 г. – 16.03.2024 г.; за обект с аб. № [ЕГН], кл. № [ЕГН], за периода 17.09.2023г.-16.03.2024г. и за обект с аб. № [ЕГН], кл. № [ЕГН], за периода 17.09.2022г.-16.03.2024г., не се установяват данни за наличие на начислявани служебно количества консумирана електроенергия и/или преразпределяни отчетени количества консумирана електрическа енергия. С тези мотиви КЕВР е приела жалбата, подадена от С. Н. срещу „Електроразпределение Север“ АД за неоснователна.

Въз основа на установените по делото обстоятелства, съдът прави следните правни изводи:

Производството по делото е допустимо - жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване

административен акт от надлежна страна в предвидения от закона срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно, ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи.

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при съществени процесуални нарушения - такива, които ако не бяха допуснати, биха могли да доведат до други фактически и правни изводи административния орган.

Основанието за този извод са следните:

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЕ, в случаите, когато Комисията приеме жалбата за основателна, тя с решението си дава задължителни указания по прилагането на закона. Аналогична разпоредба (чл. 147, ал. 2) се съдържа и в Наредба № 3 от 21.03.2013 г., която съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ определя редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове. Според чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г., когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства Комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Съобразно установеното правило с чл. 144, ал. 1 от Наредба № 3 от 21.03.2013г., при проверката на подадената жалба се събират всички необходими доказателства за изясняване на обстоятелствата по нея.

Видно от посочените разпоредби, ЗЕ и Наредба № 3 от 21.03.2013г. задължават Комисията за енергийно и водно регулиране да се произнесе по подадената до него жалба с изричен акт - решение, чиято разпоредителна част е в зависимост от основателността на жалбата, след като събере всички необходими доказателства и извърши проверка по тях. Това свое задължение, което е императивно и безусловно, ответникът в настоящия случай не е изпълнил.

Основателни се явяват изложените в жалбата възражения, че Комисията се е позовала единствено на данните предоставени от електроразпределителното дружество, като без да формира собствени мотиви е възпроизвела позицията на електроразпределителното дружество. Разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК въвежда задължение в административния акт да бъдат изложени фактическите и правни основания, които обуславят издаването му. В случая в оспореното решение липсва ясно и точно изложение на приетите за установени факти. Комисията изцяло и безкритично е възприела фактическите твърдения на Е. Север относно проблемите с електрозахранването на трите обекта на жалбоподателката в [населено място], местност Кемер дере № 6, възраженията на срещу условията, предложени от ЕРД за промени на точките на присъединяване на обектите и твърденията за евентуално начислени от страна на ЕРД служебни количества електрическа енергия, без каквито и да било доказателства за тяхната достоверност, без да са обсъдени възраженията на жалбоподателя и ги е преповторила с решението си.

КЕВР е потвърдила, че има постъпили сигнали от жалбоподателя до електроразпределителното дружество, с които се съобщава за аварии и проблеми с електрозахранването на описаните по-горе обекти на датите 19.11.2023г., 24.11.2023г., 15.11.2023г., 26.11.2023г. и 26.12.2023г. В сигналите се посочва, че аварияте и ремонтните дейности са станали причина за повреда на кабелната линия ниско напрежение от трафопоста до електромерното табло, монтирано на

имотната ѝ граница. За да приеме, че жалбата е неоснователна в тази част, КЕВР е посочила, че "Електроразпределение Север" АД е установило повреда на захранващ кабел Ниско напрежение от ТП "491", като за възстановяване на захранването е предприело необходимите действия и е захранило обектите временно от най-близката разпределителна касета, захранваща се от ТП "1064", което преповтаря данните от постъпилото становище от електроразпределителното дружество. В оспореното решение не е изследван въпросът чие е задължението да се отстрани повредата на кабелната линия ниско напрежение, не е обсъдено възражението на С. Н., че кабелната линия ниско напрежение не е нейна собственост.

В мотивите на оспореното решение не е посочено и не става ясно административният орган какво становище е формирал по въпроса относно условията, предложени от ЕРД във връзка с промени на точките на присъединяване на процесните обекти. Не е обсъдено възражението на С. Н., че цялата процедура за промяна на точките на присъединяване е инициентирана от електроразпределителното дружество, което е поискало от нея да подаде молба за проучване на техническите условия за присъединяване на обекти и във връзка с тези искания са издадени становища от електроразпределителното дружество. КЕВР следва да прецени дали "Електроразпределение Север" АД е изпълнило задълженията си по издадената му лицензия за разпределение на електрическата енергия, и по конкретно на чл. 3.2.2 от Лицензията, според който лицензиантът осигурява неговите служители да изпълняват служебните си задължения коректно и да избират технически и технологични варианти, които създават най-малко неудобство за потребителите.

Мотивирането на административния акт е гаранция за неговата законосъобразност, даваща възможност на страните в административното производство да се запознаят със съображенията на административния орган за издаването му, съответно съдът да осъществи дължимата се преценка на съответствието му с материалния закон. Липсата на изложение на конкретни фактически и правни основания в случая води до незаконосъобразност на оспореното пред съда решение и налага отмяната му. Преценката на административния акт не може да се основава на предполагаемата воля на административния орган, а се дължи на действително изразената такава. В случая решението на КЕВР не отговаря на законовите изисквания, при което се явява незаконосъобразно. /В този см. Решение № 12668 от 15.12.2023г., постановено по адм.д. № 4810/2023г., III отд. на ВАС; Решение № 3654 от 08.04.2025г., постановено по адм.д. № 9664/2024г., III отд. на ВАС и др./

Гореизложените съображения налагат извода, че оспореният административен акт не съответства на изискванията на процесуалния закон, тъй като е налице порок по смисъла на чл. 146, т. 3 от АПК. Поради тази причина актът подлежи на отмяна, като преписката следва да бъде върната за ново произнасяне от страна на административния орган, без съдът да проверява основанията за оспорване по чл. 146, ал. 1, т. 4 и т. 5 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 10 (десет) лева за държавна такса. На процесуалния представител на жалбоподателя, адв. Б. П. К., също следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение, предвид представения по делото договор за правна защита и съдействие, на основание чл. 38, ал. 2 във вр. с ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за адвокатурата във вр. с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004г. за възнаграждения за адвокатска работа, в размер на 1000 (хиляда) лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София -град, III отделение, 55-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-756 от 01.10.2024г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-11С-00-13/03.04.2024г. от С. Г. Н. срещу „Е. Север“ - АД.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за продължаване на административното производство, при спазване на дадените указания по прилагане на закона в срок от 14 дни, считано от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на С. Г. Н., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], сумата от 10 /десет/ лева, представляваща направените по делото разноски за държавна такса.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на адв. Б. П. К., Адвокатска колегия-Д., сумата в размер на 1000 /хиляда/ лева, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: